

Til

Folketinget - Skatteudvalget

**L 111 - Forslag til Lov om afgift af mættet fedt i visse fødevarer
(Fedtafgiftsloven).**

Hermed sendes kommentar til henvendelse fra Margarineforeningen (bilag 9).

Troels Lund Poulsen

/ Susanne Reinholdt Andersen

Margarineforeningen har bedt om foretræde for Skatteudvalget og har i den anledning fremsendt materiale, hvori de gentager den kritik, som de har fremsat i deres høringssvar. Margarineforeningen har to forslag til ændringer – at samtlige fødevarer omfattes af afgiften herunder fisk og æg samt, at afgiften lægges ud i detailledet.

Margarineforeningen kritiserer for det første, at ikke alle fødevarer er omfattet af afgiften og mener, at Skatteministeriet bør forelægge forslaget for EU-kommissionen igen, efter at kød er inddraget. Margarineforeningen mener også, at forslaget bør anmeldes som statsstøtte. Margarineforeningen peger i sær på, at fisk og æg ikke er omfattet af forslaget, selvom disse fødevarer indeholder mættet fedt, hvilket de finder er konkurrenceforvridende.

Indledningsvis vil jeg gerne fremhæve, at Skatteministeriet har været i dialog med EU-kommissionen jf. min besvarelse af FLF spørgsmål 352 af 5. maj 2010. Ved disse drøftelser har EU-kommissionen været meget klar i sine udmeldinger om hvilke ændringer Skatteministeriet skulle foretage, for at forslaget ikke ville blive anset for at udgøre statsstøtte. EU-kommissionen har således bl.a. tilkendegivet, at kød skulle inddrages i afgiftsgrundlaget.

Skatteministeriet har tilpasset lovforslaget i overensstemmelse med EU-kommissionens udmeldinger, således at forslaget ikke længere indeholder statsstøttelementer. På den baggrund anser jeg det ikke nødvendigt for at forelægge forslaget igen. Det er således Skatteministeriets vurdering, at forslaget ikke indeholder statsstøttelementer og derfor skal forslaget heller ikke statsstøtteanmeldes.

For så vidt angår Margarineforeningens ønske om, at samtlige fødevarer skal omfattes af afgiften i sær for så vidt angår fisk og æg, bemærkes, at de fødevarer, der er omfattet af afgiften er de primære kilder til danskernes indtag af mættet fedt. Det er korrekt, at der findes mættet fedt i andre fødevarer, men disse fødevarer er ikke primære kilder til vores indtag af mættet fedt. Fisk og skaldyr er primære kilder til *umættet* fedt, og kun enkelte fede fisk har et indhold af mættet fedt, der ligger over den foreslåede bagatelgrænse på 2,3 procent. Andre fødevarer som æg, korn m.v. indeholder også mættet fedt, men i begrænset mængde.

Derudover er det vigtigt at erindre, at forslaget om afgift på mættet fedt er anbefalet af Forbyggelseskommissionen, og formålet med afgiften er at forbedre folkesundheden gennem en forbedring af danskernes kostvaner. Danskerne får for meget mættet fedt, hvilket giver en øget risiko for hjerte-kar-sygdomme. Forslaget er derfor også udformet, så det tager hensyn til kostenbefulde anbefalingerne, f.eks. falder mælk og magre mejeriprodukter under bagatelgrænsen, som er fastsat under hensyntagen til anbefalingerne for børns indtag af mælk og voksnes indtag af magre mejeriprodukter. Det samme gælder anbefalingerne om at spise fisk for at få mere af det umættede fedt i kosten.

Margarineforeningen bemærker, at margarine kan produceres på fiskeolie, hvilket vil forvride konkurrencen. Jf. lovforslagets § 1 er såvel margarine som animalsk fedt, der er udsaltet eller på anden måde ekstraheret, omfattet af afgiften, hvilket vil sige, at en margarine produceret af fiskeolie også vil være omfattet. Margarine er egentlig et sammensat produkt, der består af et mejeriprodukt og olie, men det er medtaget som selvstændig ”råvare” i § 1 for at ligestille producenter af smør, olie og margarine med hensyn til registrering, opgørelse og afregning af afgift m.v., da disse produkter er substituerbare.

Margarineforeningen mener dernæst, at afgiften opkræves forskelligt, hvilket er i strid med traktatens forbud mod diskriminering. Margarineforeningen påpeger, at det er umuligt at lægge afgift på importerede fødevarer på baggrund af fabrikanterklæringer, og derfor vil udenlandske fødevarer blive pålagt højere afgift end danske grundet tilbagefaldsreglen.

Allerførst vil jeg gerne slå fast, at reglerne for betaling af afgift er de samme for indenlandsk og udenlandsk producerede fødevarer. For det første er afgiftssatsen den samme, og

der betales det samme i afgift af indenlandsk producerede fødevarer og udenlandsk producerede fødevarer, både når der er tale om "råvarerne" nævnt i § 1 og sammensatte fødevarer.

En dansk bager køber olie til kogning af klejner, berlinere m.v. med afgift, og han har ikke fradrag for sit spild - hverken det olie, han hælder ud efter anvendelsen eller det olie han må smide ud f.eks. som følge af fordærv. Det samme gælder en udenlandsk producent.

For at sikre ligestilling af indenlandsk og udenlandsk producerede fødevarer skal en udenlandsk producent altså betale afgift af det mættede fedt, der stammer fra de afgiftspligtige fødevarer, og som er medgået til fremstillingen af klejnerne, berlinerne m.v. Jeg er ikke enig i, at fabrikanterklæringer ikke kan anvendes i praksis, og vi anvender dem allerede i dag i andre punktafgiftslove. Fødevareproducenter er underlagt nøje fødevareregulering kontrol, og de skal selvfølgelig vide, hvad de putter i fødevarerne. I henhold til fødevarerlovgivningen skal fødevarer mærkes med en ingrediensliste, hvor man skal angive ingredienserne i faldende rækkefølge efter mængde, således at det, der er mest af, listes først.

Jeg er således ikke enig i, at fødevareproducenter ikke ved, hvor meget kød, olie m.v. de indkøber og putter i deres pizzaer, lasagner etc. Såfremt den olie, de anvender i deres produktion, ikke er mærket med en næringsdeklaration, og producenten af olien heller ikke kan oplyse det, kan de opgive mængden og typen af olie, og så kan importøren anvende fødevareredatabasens oplysninger om indholdet af mættet fedt i det pågældende produkt.

For så vidt angår tilbagefaldsreglen for sammensatte fødevarer, er denne den samme som for "råvarerne" i § 1. Tilbagefaldsreglen er fastsat for at give incitament til at angive den korrekte mængde af mættet fedt i fødevareren, og det er således op til fødevareproducenten, om der skal betales afgift i henhold til de almindelige regler eller efter tilbagefaldsreglen.

Med andre ord er jeg ikke enig med Margarineforeningen i, at alle fødevarer skal omfattes af afgiften eller, at afgiften skal flyttes ud i detailledet. Flyttes afgiften ud i detailledet vil mange tusinde virksomheder skulle håndtere afgiften.